

РЕШЕНИЕ

№ 3488

гр. С, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МСС

при участието на секретаря СВ
като разгледа докладваното от МСС Гражданско дело № 20211110137592 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава 25 ГПК.

Образувано е по искова молба от СТ. Г. В., ЕГН *****, с която против „А“ ЕАД, ЕИК xxx, са предявени обективно съединени иски с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл.225, ал.1 КТ.

Ищецът твърди, че със заповед № 91 от 16.06.2021 г., подписана от ВВ – лице без представителна власт в „А“ ЕАД, е прекратено трудовото му правоотношение на основание чл.71, ал.1 КТ, предвиждаща възможността да бъде прекратено трудовото правоотношение без предизвестие поради наличие на срок за изпитване. Твърди, че заповедта му е връчена на 16.06.2021 г. при отказ, удостоверен с подписите на двама свидетели – БА – ръководител отдел „ЧР“, и ДХ – лице без трудови или управленски отношения с ответното дружество. Ищецът поддържа, че заповед № 91 от 16.06.2021 г. е незаконосъобразна, тъй като заповедта не изхожда от лице, което притежава качеството на работодател по смисъла на § 1, т.1 ДР на КТ. На следващо място, поддържа, че ВВ не е лице, което представлява „А“ ЕАД, тъй като промяната в управителните органи на търговските дружества има конститутивно действие, т.е. самият факт не се счита за настъпил, докато не се извърши вписването в Търговския регистър.

По подробно изложените в исковата молба съображения претендира отмяна на уволнението, извършено със заповед №91 от 16.06.2021 г. като незаконно, възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност, присъждане на

обезщетение за оставане без работа за периода от 16.06.2021 г. до 16.12.2021 г. в размер на 22890 лева. Претендира разносните по делото.

Ответникът е депозирал в законоустановения срок отговор на исковата молба, с който исковете се оспорват изцяло. Не оспорва наличието на трудово правоотношение с ищеца при условията на чл. 67, ал. 1 вр. чл. 70, ал.1 КТ по силата на трудов договор с № 34 от 09.03.2021 г. Счита, че издадената заповед за уволнение на ищеца е законосъобразна, тъй като изхожда от лице с представителна власт, надлежно легитимирано да представлява „А“ ЕАД към момента на издаването □. Претендира отхвърляне на предявените искове, както и присъждане на сторените разноси.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Като безспорно с доклада по делото е обявено наличието на трудово правоотношение между страните по силата на трудов договор № 34 от 09.03.2021 г., като същото се и установява от представените писмени доказателства, в това число трудов договор № 34/09.03.2021 г. и препис от трудова книжка на ищеца. В трудовия договор на ищеца е включена клауза със срок за изпитване от 6 месеца - т.5.1 от договора.

Безспорно е и обстоятелството, а се и установява от представената заповед с № 91 от 16.06.2021 г., че работодателят е прекратил трудовото правоотношение с уговорка за изпитване на служителя до изтичане на уговорения срок за изпитване, считано от 16.06.2021 г.

Заповедта е издадена от ВВ, в качеството му на изпълнителен директор на "А" ЕАД, и е връчена на ищеца на същата дата при отказ, удостоверен с подписите на двама свидетели - БА и ДХ.

От представения протокол № ТЗ-28/07.06.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, в качеството на представител на държавата като едноличен собственик на капитала на "А" ЕАД, се установява, че са взети решения за промяна на състава на съвета на директорите на дружеството, като са освободени СФБ, АКФ и ИДК, прекратени са сключените с посочените лица договори за възлагане на управлението на дружеството и до провеждането на конкурс за нови членове на съвета на директорите са избрани ВВВ, ИСС и ДПХ.

С договор за възлагане на управление на "А" ЕАД, гр. С, с № РД-02-16ф-7/07.06.2021 г., сключен във връзка с протокол № ТЗ-28/07.06.2021 г. на едноличния собственик на капитала между министъра на регионалното развитие и благоустройството и ВВВ, член на съвета на директорите, на ВВ е възложено управлението и представителството на дружеството.

Представен е и договор за възлагане на управление на " А" ЕАД, гр. С, с № РД-02-16ф-8/07.06.2021 г., сключен във връзка с протокол № ТЗ-28/07.06.2021 г. на едноличния собственик на капитала между министъра на регионалното развитие и благоустройството и ДПХ, член на съвета на директорите.

Представен е по делото протокол № 1/08.06.2021 г. от заседание на Съвета на директорите на " А" ЕАД, видно от който на основание чл.244, ал.2 и ал.4 ТЗ и чл.16, ал.1, т.5 и т.6 от Устава на " А" ЕАД за изпълнителен директор на дружеството е избран ВВВ, който да представлява дружеството, а за председател на СД е избрана ДПХ. Съветът на директорите е възложил на новоизбрания изпълнителен директор да организира вписване на обстоятелствата по протокол № ТЗ-28 от 07.06.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството и взетите решения в ТР и РЮЛНЦ към Агенция по вписвания.

При извършената в съдебното заседание констатация по представения оригинал на трудова книжка на ищеца се установява, че след датата на прекратяване на процесния трудов договор - 16.06.2021 г., не са извършени отбелязвания за започване на ново трудово правоотношение.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предявени са искове с правна квалификация по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ за отмяна на уволнението на ищеца, извършено със заповед № 91 от 16.06.2021 г., възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и присъждане на обезщетение за оставане без работа за периода от 16.06.2021 г. до 16.12.2021 г. в размер на 22890 лв.

В тежест на ищеца по предявените искове е да докаже съществуването на трудово правоотношение с ответното дружество, което е прекратено с процесната заповед, съответно размера на последното получено брутно трудово възнаграждение за месеца преди уволнението, както и че е останал без работа за съответния период. В тежест на ответника е да установи законосъобразното упражняване на потестативното право да прекрати трудовото правоотношение на соченото основание по чл.71, ал.1 КТ, като докаже, че заповедта е издадена от лице, носител на работодателската власт, наличието на клауза със срок за изпитване в сключения трудов договор между страните, уговорен в полза на работодателя, работодателят да е прекратил трудовото правоотношение с уговорка за изпитване на служителя до изтичане на уговорения срок за изпитване.

При така разпределената доказателствена тежест исковете са неоснователни, като съображенията за това са следните:

По иска по чл.344, ал.1, т.1 КТ.

От представените по делото писмени доказателства безспорно се установи съществуването на безсрочно трудово правоотношение между страните, по силата на което ищецът е заемал длъжността "икономически директор". Процесното трудово правоотношение е прекратено със заповед № 91/16.06.2021 г. на изпълнителния директор на "А" ЕАД на основание чл.71, ал.1 КТ, считано от 16.06.2021г.

Разпоредбата на чл.71, ал.1 КТ предвижда, че до изтичане на срока за изпитване страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие.

Проверката на съда относно законосъобразността на уволнението съобразно принципа на диспозитивното начало в гражданския процес следва да бъде осъществена в рамките на наведените с исковата молба възражения и доводи за неговата незаконност, като съдът не може да обоснове решението си на факти, които не са посочени от ищеца, и не може да се произнася по правни и фактически основания, които не са въведени от него с исковата молба. Щом в исковата си молба ищецът не оспорва определен релевантен факт, следва да се приеме, че такъв довод за незаконосъобразност не е бил наведен и съответно съдът не може да се произнася по него (така, например, решение № 216/06.10.2015 г. по гр. д. № 916/2015 г., ВКС, III г.о., решение № 258/01.07.2015 г. по гр. д. № 909/2015 г., ВКС, IV г.о.). В разглеждания случай възраженията на ищеца за незаконност на уволнението, очертаващи основанията на предявения иск и в чиито рамки е ограничена търсената съдебна защита съобразно диспозитивното начало в гражданския процес, са обосновани с твърдения за незаконосъобразност на заповед № 91/16.06.2021 г., тъй като не изхожда от лице, което притежава качеството на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ, като в тази връзка ищецът излага и доводи, че ВВ не е лице, което представлява ответното дружество, тъй като промяната в управителните органи на търговските дружества има конститутивно действие.

Възражението на ищеца за незаконосъобразност на атакуваната заповед № 91/16.06.2021 г., тъй като не изхожда от лице, което притежава качеството на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ, е неоснователно.

Ответното дружество несъмнено е работодател по смисъла на легалната дефиниция, дадена с § 1, т.1 от ДР на КТ, съобразно която "работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение.

Ръководителите на предприятия по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КТ / управител, директор и др./ са носители на работодателската правоспособност. Те могат да учредяват, изменят и прекратяват индивидуални трудови правоотношения, както и да

упражняват и изпълняват отделни трудови права и задължения.

В случая не се спори, а и от представените протокол № ТЗ-28/07.06.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, в качеството на представител на държавата като едноличен собственик на капитала на " А" ЕАД, договор за възлагане на управление на " А" ЕАД, гр. С, с № РД-02-16ф-7/07.06.2021 г., сключен между министъра на регионалното развитие и благоустройството и ВВВ, като член на съвета на директорите, и протокол № 1/08.06.2021 г. от заседание на Съвета на директорите на " А" ЕАД, се установи, че към датата на процесното уволнение за изпълнителен директор на дружеството е избран ВВВ.

Основният спорен между страните въпрос е имал ли е изпълнителният директор ВВВ представителна власт в отношенията с работниците и служителите на дружеството, включително да прекратява трудови правоотношения със служители на същото към 16.06.2021 г., доколкото не е спорно, а и при справка за вписванията в търговския регистър се установява, че вписването му като представляващ дружеството е извършено в последващ момент.

На релевантния и в случая материалноправен въпрос кога възниква представителната власт на управляващия предприятието работодател спрямо работника - от деня на надлежния му избор, респ. назначение или възлагане на управлението на предприятието или от вписването му в търговския регистър, е даден отговор в съдебната практика на Върховния касационен съд, като е разяснено, че представителната власт на управляващия предприятието работодател в отношенията му с работника или служителя възниква от датата на надлежния му избор, респ. назначение или възлагане на управлението, а не от деня на вписването му в търговския регистър. С връчването на заповедта за уволнение работникът или служителят е уведомен лично за настъпилата промяна по отношение на представляващия работодателя. Вписването в търговския регистър касае противопоставимостта на вписването по отношение на трети добросъвестни лица спрямо действия, извършени от представляващия дружеството до вписване на промяната на това обстоятелство. В посочения смисъл, напр., определение № 509/18.05.2010 г., постановено по гр.д. № 1910/2009 г. на ВКС, III г.о., и цитираните в същото решение № 481 от 19.04.2006 г. на ВКС и решение по гр. д. № 1987/2002 г. на ВКС.

Следователно, след избирането и овластяването на нов изпълнителен директор представителна власт по отношение на работниците и служителите в дружеството има последният, а предвиденото в чл.231, ал.4 и чл.235, ал.5 ТЗ действие на вписването намира проявление само спрямо трети за дружеството лица, каквито работниците и служителите на дружеството не са. По тези съображения възражението на ищеца, че заповедта е издадена от лице без представителна власт, се явява неоснователно.

Предвид гореизложеното съдът приема, че уволнението на ищеца, извършено

със заповед № 91 от 16.06.2021 г., е законосъобразно, поради което искът за отмяната му следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По исковете по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ.

Елемент от основателността на тези искове е незаконност на уволнението.

С оглед формираните изводи за неоснователност на иска по чл.344, ал.1, т.1 КТ, такива са и обективно съединените обусловени искиви претенции по чл.344, ал.1, т.2 и т.3 вр. чл.225 КТ, поради което и същите следва да бъдат отхвърлени.

По разноските в производството.

Право на разноски при този изход на спора има ответникът, на когото на основание чл.78, ал.3 ГПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено от съда по реда на чл.78, ал.8 ГПК / изм. ДВ, бр.8 от 2017г./.

По аргумент от чл. 78, ал. 6 ГПК разноските за държавна такса остават за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **СТ. Г. В. , ЕГН *******, с адрес: гр. П, ул. "НЦ, против " **А" ЕАД, ЕИК xxx**, със седалище и адрес на управление: гр.С, бул. " XXX III" XXX, обективно съединени искове по чл.344, ал.1, т.1 КТ за отмяна на уволнението на ищеца, извършено със заповед № 91 от 16.06.2021 г., по чл.344, ал.1, т.2 КТ за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и по чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ за заплащане на сумата от 22890 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа за периода от 16.06.2021г. до 16.12.2021 г., като неоснователни.

ОСЪЖДА **СТ. Г. В. , ЕГН *******, с адрес: гр. П, ул. "НЦ, да заплати на " **А" ЕАД, ЕИК xxx**, със седалище и адрес на управление: гр.С, бул. " XXX III" XXX, на основание чл. 78, ал. 3 и ал.8 ГПК **сумата от 100 лв.**, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок, който на основание чл.315, ал.2 ГПК тече от 02.11.2021 г.

Съдия при Софийски районен съд: _____

